

"Barcelona és un reflex de la situació del país"

Jordi Portabella (Barcelona, 1961). Militant d'ERC des del 1987, és tercer tinent d'alcalde i regidor de Joventut i Drets Civils de Barcelona. Defensa un model de desenvolupament sostenible que reforci la catalanitat i el paper de capitalitat de Barcelona.

És militant d'ERC des del 1987 i, des de les eleccions municipals del juny passat, encapçala el grup municipal d'ERC-EV de l'Ajuntament de Barcelona. Un grup que forma part del govern de coalició integrat per PSC i IC-V. Jordi Portabella ha vinculat sempre l'activitat política a la seva formació de biòleg. Com a diputat del Parlament de Catalunya, des del 1992 i fins l'any passat, s'encarregà dels assumptes ambientals i d'infraestructures. Ara, des de la tercera tinença d'alcaldia de Barcelona, i com a regidor de Joventut i Drets Civils i Ponent de Turisme, vol contribuir a definir un model de ciutat més sostenible i més integrat amb la resta del país.

—Com valora els primers mesos de participació al govern de l'Ajuntament de Barcelona?

—No es pot fer una valoració ni de l'equip de govern actual ni de la nostra participació, perquè, tot i que han passat nou mesos, han estat fortament alterats pels processos electorals del Parlament català i les eleccions al govern espanyol. Però estem satisfets pel treball fet fins ara, que ens ha permès establir les bases per poder començar a treballar.

—Un dels punts del seu partit en la campanya municipal era el de recatalanitzar l'ajuntament...

—La nostra aspiració és que totes les comunicacions exteriors que faci l'Ajuntament de Barcelona siguin en català. En l'època de globalitat que hem entrat, qualsevol llengua que parlen pocs milions de persones, com el noruec, el danès o el català, ho té difícil. Però si a sobre no tens un estat darrere que et defensi la llengua, doncs pitjor. Per tant, cal apostar per una presència massiva del català en totes les administracions.

—Relacionat amb la catalanitat hi ha la capitalitat de Barcelona i la relació amb la resta de Catalunya...

—Ajuntament de Barcelona i Generalitat s'han de veure com a administracions del mateix país. L'una sense l'altra s'afebleix. Per tant, no entrarem mai en confrontacions estèrils, sinó que farem tot el possible per crear entorns de col·laboració. És absurd que la capital del país no sigui ben tractada per la Generalitat.

—Des del govern municipal, ha constatat que Barcelona és maltractada pel govern o és la lluita política normal entre PSC i CiU?

JORDI PLAY

—Penso que hi ha els dos factors. Però sovint, la Generalitat no correspon, en allò que li pertoca donar, a les necessitats de l'Ajuntament. És una qüestió que cal resoldre a curt termini, perquè en definitiva Catalunya depèn molt de Barcelona i Barcelona de Catalunya.

—La majoria absoluta del PP pot afavorir l'entesa?

—La majoria absoluta del PP és molt perjudicial per al país. Tant a nivell polític, cultural, com nacional. Amb el grau de finançament que té la ciutat de Barcelona i el que té la Generalitat, la dependència de l'administració de l'estat és excessiva. Són vasos comuni-

"Ajuntament de Barcelona i Generalitat s'han de veure com a administracions del mateix país. L'una sense l'altra s'afebleixen."

cants. Si el finançament de la Generalitat és minso, tenim menys diners per invertir a tot Catalunya, per tant, també a Barcelona. El problema continua essent el mal finançament del país. Sense una reivindicació nacional, no hi ha millora social.

La millor estratègia és buscar el denominador comú del 80 per cent dels vots a Catalunya —que inclou tots els partits menys el PP— per negociar a Madrid.

—Potser és per aquest ofec, però hi ha veus que parlen de crisi de Barcelona, de pèrdua de pes empresarial, polític, fins i tot cultural...

—No, no hi estic gens d'acord. Barcelona continua tenint una activitat molt elevada. Hi ha una crítica superficial segons la qual Barcelona perd posicions. Alhora, se'ns critica que tinguem mitja ciutat en obres. És una contradicció, per fer obres, infraestructures, encablar la ciutat... calen diners. Per tant, vol dir que en absolut, Barcelona no està de crisi.

El que passa és que algunes vegades hi pot haver una sensació de pèrdua de pes econòmic, relacionada amb la pèrdua de pes polític. És a dir, els centres de decisió econòmic, van relacionats amb la capacitat de decisió política. I si la Generalitat perd pes polític a favor de Madrid, les decisions econòmiques, cada vegada més es traslladen a Madrid. Per tant, el problema no és de Barcelona, és de tot el país.

—És a dir que Barcelona no està en crisi sinó que és la capital d'un país en crisi?

—No és ben bé així. Barcelona reflecteix el poder econòmic i polític de la Generalitat de Catalunya. Ara bé, si mirem els índex d'activitat econòmica de la ciutat no estem en crisi. Hi ha un increment de l'ocupació, d'activitats firals, de pernотacions en turisme. I en l'àmbit cultural, per exemple, estem en una fase d'expansió notable: l'ampliació del Museu Picasso —el més important de tot el món—, l'Auditori, el Liceu, la remodelació del Palau de la Música... Tinc el convenciment que Barcelona no està en crisi.

—També en aquest concepte de catalanitat de Barcelona hi podem incloure les relacions amb les altres ciutats dels Països Catalans...

—Des de l'Institut del Paisatge Urbà, per exemple, m'he relacionat amb molts municipis del País Valencià i de les Illes, amb els quals hem signat convenis i protocols, per treballar conjuntament dins del marc de la nació, per crear unes sinèrgies. Els municipis que integren aquests territoris s'han de relacionar molt més que no ho han fet fins ara.

Per cert, aviat es farà una assemblea que reunirà a València regidors de Cultura i de Medi Ambient de tots els Països Catalans. Per tant, estem avançant cap a aquesta relació més estreta entre les ciutats de la nació.

—Què sortirà d'aquesta trobada de regidors dels Països Catalans?

—Hem d'aconseguir dues coses, fer evident que efectivament estem parlant d'un mateix espai cultural i lingüístic, i enfortir les relacions entre nosaltres perquè això beneficia tota la nació.

—Un altre punt destacat del vostre programa electoral era el de l'habitatge, sobretot per a gent jove. De moment, continua pujant el preu de l'habitatge...

—Haviem proposat la creació, en quatre anys, de 2.500 habitatges per a joves. Ara ja n'hi ha uns 2.000 de programats. Però els habitatges no es fan en un dia! I Barcelona ha de posar l'accent en el de parelles joves, que necessiten espais més adequats per poder tenir una llar per a la seva família.

—Però a Barcelona li queda espai per a fer una política d'habitatge?

—Quan es parla de Barcelona s'ha de parlar de la ciutat real, que és tot el perímetre metropolità. Per tant, les ofertes d'habitatge no solament han de referir-se al perímetre de la Barcelona estricta —i per descomptat que també—, sinó que també de l'àmbit metropolità, que és la ciutat real. No es pot entendre l'Hospitalet, Badalona o Sant Adrià, per exemple, sense Barcelona.

—Oriol Bohigas, fa unes setmanes, proposava annexionar a Barcelona els municipis limítrofs. Seria la solució viable?

—No estem parlant d'annexions, com va dir l'Oriol Bohigas, sinó de la necessitat d'una coordinació molt més àmplia. És imprescindible que hi hagi un disseny comú de tots els municipis que formen part de l'àrea metropolitana. No pots parlar de recollida selectiva només de Barcelona i bandejar els municipis que l'envolten. Igual passa amb les estructures

del transport, amb la urbanització, etc.

—És a dir, cal recuperar l'Àrea Metropolitana?

—S'ha de recuperar, però sense aixecar ni promoure confrontacions. L'Àrea Metropolitana ha d'existir perquè si no, no es poden coordinar bé els serveis que reclama la ciutadania.

—Quines són les estructures de transport urbà més urgents per a aquesta àrea metropolitana?

—Per a certes capacitats, el més adequat és l'autobús, per a d'altres, el tramvia i per a d'altres el metro. Però com que la xarxa de ferrocarril i de metro a Barcelona és reduïda, encara som en una fase en què la prioritat ha de ser invertir en metro.

—El turisme és un dels eixos importants de l'economia barcelonina...

—Turisme de Barcelona ha tingut una repercussió econòmica de 210 mil milions de pessetes per a la ciutat, un 15 per cent del seu PIB. En turisme, cal incrementar el nombre de pernотacions a la ciutat, i cal

"Si la Generalitat de Catalunya perd pes polític a favor de Madrid, les decisions econòmiques, cada vegada més, es traslladen a Madrid. Per tant, el problema no és de Barcelona, és de tot el país."

passar per un tractament més cultural i que apliqui el concepte de sostenibilitat al turisme.

—*Aquest camp de millora de l'oferta de qualitat inclou la remodelació del zoo que vostè promou?*

—Tenim el projecte de construir un nou zoològic per a la ciutat de Barcelona, amb unes característiques molt diferents a les actuals i que el faran líder mundial.

—*Però a finals del segle XXI, té sentit un zoològic?*

—Els zoològics tenen un gran sentit, però diferent del que tenien. Plantegem un model amb tres eixos bàsics: recerca i ensenyament, qualitat de vida dels animals i conservació d'espècies en perill. El que ja no tindria sentit és que féssim un zoològic que mostrés els animals. Això ja ha estat superat pels documentals.

Els zoològics han de fer una feina temporal de protecció, reproducció i conservació d'espècies en perill, per a reintroduir-los en els seus hàbitats naturals. Té sentit, per exemple, que Barcelona tingui un centre de recuperació de cetacis de la Mediterrània. Aquesta és la línia que desenvoluparà el nou zoològic.

—*No hi ha el perill que Barcelona basi massa la seva economia en el turisme i en dependgui en excés?*

—Barcelona no ha d'apostar exclusivament pel turisme. Ha d'aconseguir tenir una part d'indústria renovada. Ara s'està fent un projecte molt important, el 22@poblenou. Representa ubicar, en els emplaçaments on hi havia hagut empreses tèxtils, de trans-

ports, etc., empreses de sectors vigents, com el de les telecomunicacions. I aquest és un projecte que aporta un equilibri a la ciutat, entre el sector industrial i el de serveis. És un projecte de ciutat del coneixement, de la voluntat d'apostar per una ciutat moderna que millorarà la qualitat de vida.

"L'Àrea Metropolitana ha d'existir. Si no, no es poden coordinar bé els serveis que reclama la ciutadania."

Enric Rimbau

EL FUTURO VIENE EN TREN

EL MEDIO DE COMUNICACIÓN DEL NUEVO MILENIO.